

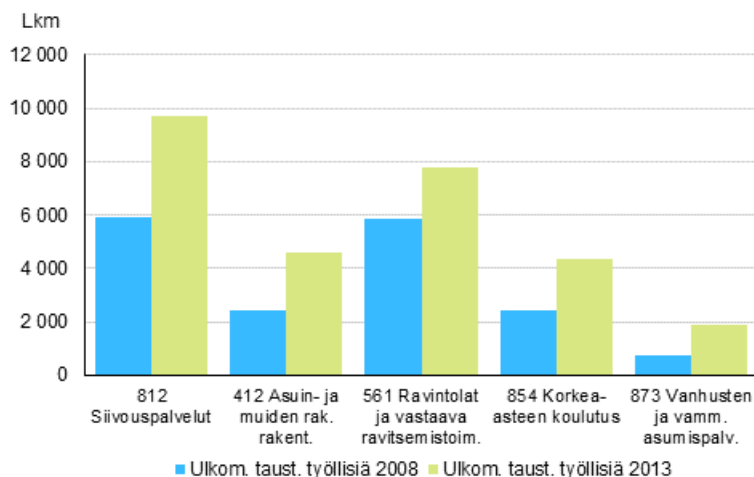
Työssäkäynti 2013

Toimiala, työnantajasektori ja työpaikat

Ulkomaalaistaustaiset työllistyivät vuonna 2013 yleisimmin siivouspalveluihin

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston mukaan vuonna 2013 ulkomaalaistaustaisia työllisiä oli 114 300. Ulkomaalaistaustaisten työllisten määrä kasvoi vuosina 2008–2013 yhteensä 32 000:lla. Toimialoja tarkastellen suurin kasvu kohdistui siivouspalveluihin, 3 800 henkeä. Suurin vähennys tapahtui viestintälaitteiden valmistuksessa, josta katosi 1 300 työpaikkaa. Alueellisesti ulkomaalaistaustaisten työpaikat keskittyivät Uudellemaalle.

Toimialat, joilla ulkomaalaistaustaisten työllisten määrä on kasvanut eniten vuosina 2008–2013

Vuodesta 2008 vuoteen 2013 ulkomaalaistaustaisten työllisten määrä kasvoi 38,9 prosentilla, eli 32 000 hengellä. Suomalaistaustaisten työllisten määrä vähentyi samassa ajassa noin 107 400:lla (-4,7 %). Vuonna 2013 suomalaistaustaisia työllisiä oli 2 187 400 ja ulkomaalaistaustaisia 114 300. Työssäkäyntitilaston luvut kattavat maassa vakituisesti asuvat työlliset, tilapäisesti maassa työskentelevät eivät sisälly tilastoon.

Siivous, ravintola-ala ja rakentaminen työllistivät ulkomaalaistaustaisia

Ulkomaalaistaustaisten työllisten yleisin toimiala oli sekä vuonna 2008 että 2013 siivouspalvelut. Vuonna 2013 toimialalla oli 9 700 ulkomaalaistaustaista työllistä. Tämä on 22,9 prosenttia alan kaikista työllisistä.

Siivouspalvelujen jälkeen suurimpia toimialoja olivat vuonna 2013 ravintolat ja vastaava ravitsemustoiminta, asuin- ja muiden rakennusten rakentaminen sekä työvoiman vuokraus.

Toimialoittain tarkasteltuna ulkomaalaistaustaisten työllisten määrä kasvoi 2008–2013 eniten siivouspalvelujen toimialalla (3 800 työpaikkaa). Seuraavaksi eniten työllisten määrä kasvoi asuin- ja muiden rakennusten rakentamisessa, ravintoloissa ja vastaavassa ravitsemustoiminnassa sekä korkea-asteen koulutuksessa. Suurin työpaikkojen vähennys tapahtui viiden vuoden aikana viestintälaitteiden valmistuksen toimialalla (-1 300 työpaikkaa).

Suomalaistaustaisten työllisten määrä kasvoi vuosina 2008–2013 eniten vanhusten ja vammaisten asumispalvelujen toimialalla (9 400 työpaikkaa). Tämän jälkeen eniten uusia työpaikkoja muodostui muihin sosiaalihuollon avopalveluihin, muihin terveydenhuoltopalveluihin sekä rahoitusta ja vakuuttamista palvelemaan toimintaan (pl. vakuutus- ja eläkevakuutustoiminta). Eniten työpaikkoja vähentyi viestintälaitteiden valmistuksen toimialalta (-13 600).

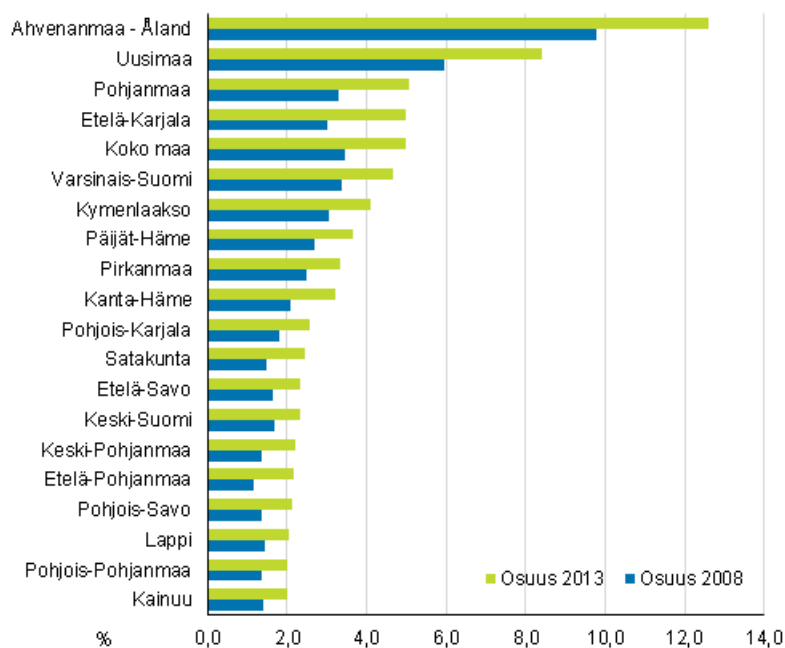
Yleisin suomalaistaustaisten toimiala oli sekä vuonna 2008 että 2013 terveydenhuollon laitospalvelut, jolla oli vuonna 2013 yhteensä 94 600 työpaikkaa. Tämän jälkeen eniten työllistävät toimialat olivat muut sosiaalihuollon avopalvelut, vähittäiskauppa erikoistumattomissa myymälöissä sekä lääkäri- ja hammaslääkäripalvelut.

Ulkomaalaistaustaiset töissä Uudellamaalla

Ulkomaalaistaustaisista työllisistä vuonna 2013 suurin osa, 57,1 prosenttia, työskenteli Uudellamaalla. Osuus on huomattavasti isompi kuin suomalaistaustaisilla (32,6 %). Ulkomaalaistaustaisten työllisten määrä on myös kasvanut maakunnittain tarkasteltuna vuodesta 2008 eniten Uudellamaalla (18 600 työllistä).

Koko maan tavoin myös Uudellamaalla ulkomaalaistaustaisten yleisin toimiala oli siivouspalvelut, jolla työskentelevistä 44,6 prosenttia oli ulkomaalaistaustaisia (6 600 työllistä). Seuraavaksi suurimmat ulkomaalaistaustaisten toimialat olivat ravintolat ja vastaava ravitsemustoiminta (4 500 työllistä), asuin- ja muiden rakennusten rakentaminen (3 200), työvoiman vuokraus (2 800) ja muu maaliikenteen henkilöliikenne (2 300).

Ulkomaalaistaustaisten työllisten osuus kaikista työssäkävivistä maakunnittain vuosina 2008 ja 2013, %

Vuonna 2013 Uudellamaalla työssäkävivistä 8,4 prosenttia oli ulkomaalaistaustaisia. Korkein ulkomaalaistaustaisten työssäkävijien osuus kaikista työssäkävivistä oli Ahvenanmaalla (12,6 %) ja matalin Kainuussa (2,0 %). Koko maassa ulkomaalaistaustaisten osuus kaikista työllisistä oli 5,0 prosenttia, kun se vuonna 2008 oli 3,5 prosenttia.

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Ulkomaalaistaustaisten työpaikat ja niiden muutos maakunnittain vuosina 2008–2013, lkm ja %..	5
Liitetaulukko 2. Toimialat, joilla tapahtunut suurin ulkomaalaistaustaisten työllisten kasvu maakunnittain vuosina 2008–2013, lkm ja %.....	5
Liitetaulukko 3. Toimialat, joilla eniten ulkomaalaistaustaisia työllisiä ja ulkomaalaistaustaisten työllisten osuus kaikista työllisistä vuonna 2013, %.....	6
Laatuseloste: työssäkäyntitilasto.....	8

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Ulkomaalaistaustaisten työpaikat ja niiden muutos maakunnittain vuosina 2008–2013, lkm ja %

Maakunta	2008	2013	Muutos, lkm	Muutos, %
Ahvenanmaa - Åland	1 550	1 934	384	24,8
Etelä-Karjala	1 605	2 547	942	58,7
Etelä-Pohjanmaa	918	1 669	751	81,8
Etelä-Savo	988	1 315	327	33,1
Kainuu	420	567	147	35,0
Kanta-Häme	1 470	2 128	658	44,8
Keski-Pohjanmaa	383	628	245	64,0
Keski-Suomi	1 832	2 417	585	31,9
Kymenlaakso	2 243	2 736	493	22,0
Lappi	1 023	1 403	380	37,1
Pirkanmaa	5 317	6 826	1 509	28,4
Pohjanmaa	2 677	4 051	1 374	51,3
Pohjois-Karjala	1 133	1 574	441	38,9
Pohjois-Pohjanmaa	2 150	3 124	974	45,3
Pohjois-Savo	1 349	2 067	718	53,2
Päijät-Häme	2 212	2 812	600	27,1
Satakunta	1 425	2 209	784	55,0
Uusimaa	46 666	65 273	18 607	39,9
Varsinais-Suomi	6 962	9 044	2 082	29,9
Koko maa	82 323	114 324	32 001	38,9

Liitetaulukko 2. Toimialat, joilla tapahtunut suurin ulkomaalaistaustaisten työllisten kasvu maakunnittain vuosina 2008–2013, lkm ja %

Maakunta	Toimiala (TOL 2008)	2008	2013	Muutos, lkm	Muutos, %
Ahvenanmaa - Åland	812 Siivouspalvelut	20	64	44	220,0
Etelä-Karjala	471 Vähittäiskauppa erikoistumattomissa myymälöissä	42	198	156	371,4
Etelä-Pohjanmaa	782 Työvoiman vuokraus	44	124	80	181,8
Etelä-Savo	011 Yksivuotisten kasvien viljely	55	84	29	52,7
Kainuu	812 Siivouspalvelut	13	43	30	230,8
Kanta-Häme	812 Siivouspalvelut	91	195	104	114,3
Keski-Pohjanmaa	561 Ravintolat ja vastaava ravitsemistoiminta	23	49	26	113,0
Keski-Suomi	812 Siivouspalvelut	69	183	114	165,2
Kymenlaakso	873 Vanhusten ja vammaisten asumispalvelut	29	91	62	213,8
Lappi	561 Ravintolat ja vastaava ravitsemistoiminta	112	156	44	39,3
Pirkanmaa	812 Siivouspalvelut	341	546	205	60,1
Pohjanmaa	812 Siivouspalvelut	92	240	148	160,9
Pohjois-Karjala	854 Korkea-asteen koulutus	68	146	78	114,7
Pohjois-Pohjanmaa	854 Korkea-asteen koulutus	145	316	171	117,9
Pohjois-Savo	812 Siivouspalvelut	23	132	109	473,9
Päijät-Häme	812 Siivouspalvelut	90	169	79	87,8
Satakunta	782 Työvoiman vuokraus	51	202	151	296,1
Uusimaa	812 Siivouspalvelut	4 388	6 562	2 174	49,5
Varsinais-Suomi	812 Siivouspalvelut	430	750	320	74,4
Koko maa	812 Siivouspalvelut	5 938	9 711	3 773	63,5

Liitetaulukko 3. Toimialat, joilla eniten ulkomaalaistaustaisia työllisiä ja ulkomaalaistaustaisten työllisten osuus kaikista työllisistä vuonna 2013, %

Toimiala (TOL 2008)	Ulkom. taust. työll. 2013	Työlliset yhteensä 2013	Ulkom. taust. työll. 2013, %
812 Siivouspalvelut	9 711	42 405	22,9
561 Ravintolat ja vastaava ravitsemistoiminta	7 759	43 447	17,9
412 Asuin- ja muiden rakennusten rakentaminen	4 609	52 682	8,7
782 Työvoiman vuokraus	4 451	39 632	11,2
854 Korkea-asteen koulutus	4 330	42 866	10,1
861 Terveystieteiden laitospalvelut	3 390	97 951	3,5
471 Vähittäiskauppa erikoistumattomissa myymälöissä	3 158	69 452	4,5
620 Ohjelmistot, konsultointi ja siihen liittyvä toiminta	3 004	45 973	6,5
493 Muu maaliikenteen henkilöliikenne	2 959	28 758	10,3
889 Muut sosiaalihuollon avopalvelut	2 849	86 263	3,3

Laatuseloste: työssäkäyntitilasto

Relevanssi

Työssäkäyntitilastossa tuotetaan keskeiset työssäkäyntiä koskevat tiedot vuosittain. Ennen vastaavia tietoja voitiin tuottaa ainoastaan väestölaskentavuosina. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samoina vuodesta 1987 lähtien.

Tuotettavia tietoja ovat muun muassa väestön pääasiallinen toiminta, toimialajakauma, ammatti, ammattiasema, työpaikkojen lukumäärä, työpaikan sijainti sekä väestön ja työvoiman koulutus- ja tulotiedot. Tietoja voidaan tuottaa kaikilla hallinnollisilla aluejaoilla ja koordinaattipohjaisilla aluejaoilla (esimerkiksi postinumeralueet, karttaruudut ja kuntien osa-alueet).

Tilaston viiteajankohta on vuoden viimeinen viikko, mutta tilasto sisältää myös kertymätietoja tilastovuoden ajalta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet). Tietoja ammatista ja sosioekonomisesta asemasta työlliseen työvoimaan kuuluville on saatavilla väestölaskentavuosilta vuodesta 1970 viisivuotisivälein, vuodelta 1993 sekä vuodesta 2004 lähtien vuosittain.

Vuodesta 1993 lähtien työssäkäynnistä on tuotettu myös ennakkotietoja. Ennakkotietoja käytettäessä on kuitenkin otettava huomioon, että aineistojen keskeneräisyydestä johtuen ennakkotietojen mukaiset työllisten määrät poikkeavat vuoteen 2005 saakka lopullisista luvuista ± 1 prosenttia koko maan tasolla. Tällä hetkellä vaihtelu on 0,2–0,3 prosenttia. Kunnittain vaihtelu voi olla suurempaakin.

Menetelmäkuvaus

Työssäkäyntitilasto on kokonaisaineisto. Kunkin vuoden tilasto kattaa kaikki kyseisen vuoden viimeisenä päivänä Suomessa vakinaisesti asuvat henkilöt. Tilaston lähdeaineistoina käytetään lähinnä hallinnollisia rekistereitä ja muita rekisteripohjaisia tietoaineistoja. Tilaston laatu onkin siten suoraan riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Suoraa tiedonkeruuta tapahtuu vain toimipaikkatietojen määrittämisessä monitoimipaikkaisten yritysten palveluksessa oleville sekä ammatin määrittämisessä järjestäytymättömille yrityksille.

Yhteensä lopullisen työssäkäyntitilaston tilastotiedoston valmistamisessa käytetään noin 40 eri rekisterin tai tietoaineiston tietoja. Keskeisimpiä näistä ovat:

- väestötietojärjestelmä (Väestörekisterikeskus)
- verotuksen eri aineistot
- yksityisen sektorin erilaiset työ- ja palvelussuhderekisterit
- valtion ja kuntien palvelussuhderekisterit
- työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) työnhakijarekisteri
- Kansaneläkelaitoksen ja Eläketurvakeskuksen eläkerekisterit
- eri opiskelijarekisterit
- pääesikunnan varusmiesrekisteri
- Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri ja julkisyhteisöjen rekisteri
- Tilastokeskuksen tutkintorekisteri

Rekistereiden lisäksi tehdään joitakin lomakekyselyitä:

- tiedustelu monitoimipaikkaisissa yrityksissä työskentelevien toimipaikoista

- ammattitiedonkeruu vähintään neljä henkeä työllistävälle järjestäytymättömille yrityksille

Keskeistä järjestelmässä on se, että rekistereiden tunnusjärjestelmät ovat niin hyvät, että eri tietojen yhdisteleminen on mahdollista. Rekisterit voivat sisältää päällekkäistä tietoa, osin myös ristiriitaista tietoa. Olennaista on, että rekisterit täydentävät toisiaan ja päällekkäisyys toisaalta varmistaa sen, että järjestelmä ei ole niin haavoittuva; jos esim. työeläkejärjestelmästä ei saada tietoa työsuhteesta, voidaan tieto henkilön työllisyydestä päätellä verotuksen tietojen kautta.

Useat tiedot työssäkäyntitilastoon voidaan saada suoraan jostakin rekisteristä niitä juurikaan muuttamatta tai muokkaamatta. Tällaisia tietoja ovat esim. henkilön demografiset tiedot tai tulo- ja varallisuustiedot. Monia tietoja tuotetaan myös ns. rekisteriestimointimenetelmällä, jossa käyttämällä hyväksi samanaikaisesti useita rekisteriaineistoja määritellään jokaiselle henkilölle kunkin muuttujan arvo. Esimerkkinä tällaisesta muuttujasta on henkilön pääasiallinen toiminta. Sen päättelyssä tarvitaan tietoja henkilön iästä, työsuhteista, työttömyydestä, opiskelusta, eläkkeen saamisesta jne. Päättelysäännöt on muodostettu siten, että ne tuottavat mahdollisimman lähelle lomakepohjaisesti kerättyjen tietojen mukaiset tiedot. Päättelysääntöjen muodostamisessa on apuna käytetty aikaisempien väestölaskentojen tietoja ja rekisteritietoja samalta ajankohdalta. Päättelysääntöihin sisältyy myös eri aineistojen priorisointi siinä tapauksessa, kun tiedot ovat ristiriitaisia.

Oikeellisuus ja tarkkuus

Suomessa rekisteripohjaisten tietojen luotettavuutta tutkittiin jo ennen päätöstä rekisteripohjaiseen väestölaskentajärjestelmään siirtymisestä. Vuosien 1980 ja 1985 laskennoissa väestön taloudellista toimintaa ja työssäkäyntiä kuvaavat tiedot kerättiin vielä lomakkeilla, mutta samanaikaisesti oli saatavilla myös rekisteripohjaisia tietoja. Vuoden 1980 väestölaskennassa tehtiin vertailututkimus 20 kunnan osalta ja vuoden 1985 väestölaskennan yhteydessä kaikkien kuntien osalta. Tutkimuksessa verrattiin rekisteripohjaisesti määriteltyä tietoa väestön pääasiallisesta toiminnasta ja ammattiasemasta lomakkeella kerättyyn tietoon. Erot rekisteripohjaisesti ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen osalta todettiin niin pieniksi, että päätös rekisteripohjaiseen tilastotuotantoon siirtymisestä voitiin tehdä.

Ensimmäisen kokonaan rekisteripohjaisen väestölaskennan yhteydessä vuonna 1990 tehtiin laaja luotettavuustutkimus. Rekisteritilastoja verrattiin otospohjaisen lomaketiedustelun antamiin tietoihin. Otos käsitti noin kaksi prosenttia rakennuksista, asunnoista ja henkilöistä. Luotettavuustutkimus osoitti, kuinka suurella osalla lomaketieto ja rekisteritieto poikkesivat toisistaan, mutta ei lopulta sitä, kumpi tieto oli oikea. Esimerkiksi useampaa työtä tekevä ilmoitti lomaketiedustelussa pääasialliseksi työksensä eri toimen kuin mihin rekisteripäättelyssä päädyttiin. Työssäkäyvä opiskelija tuli määritellyksi rekisteritiedoilla väistämättä työlliseksi, vaikka hän itse olisikin jättänyt työnsä kertomatta. Tutkimukset ovat osoittaneet, ettei rekisteripohjaisten ja lomakepohjaisten tietojen ero ole suurempi kuin kahden lomakepohjaisen tiedon välinen ero. Vertailututkimuksia on julkaistu Tilastokeskuksen sarjoissa.

Tärkeimmäksi rekisteripohjaisen työssäkäyntitilaston laadunvalvontamenetelmäksi on kehittynyt työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona. Myös vuosien 1995 ja 2000 väestölaskennan luotettavuustutkimukset perustuivat työvoimatutkimuksen käyttöön vertailutietona.

Työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona toimii kahdella tasolla. Toisaalta seurataan näiden kahden menetelmän tuottamien tulosten tasoa ja toisaalta sitä, miten hyvin menetelmät tuottavat yksikkötasolla samalla tavoin luokiteltua tietoa. Yksikkötason vertailu tehdään ristiintaulukoimalla työvoimatutkimuksen otosaineiston henkilöiden saman ajankohdan rekisteripohjaiset ja haastatteluun perustuvat tiedot pääasiallisesta toiminnasta ja toimialasta keskenään. Vertailuja on tehty vuodesta 1987 lähtien.

Usein poikkeamat ovat selitettävissä rekisterijärjestelmän ja haastattelumenetelmän eroilla, eikä aina voida yksikäsitteisesti sanoa, kumpi menetelmä tuottaa oikean tuloksen eli välttämättä haastattelemallakaan saatu tieto ei ole absoluuttisen oikea. Usein todellisuudessa on niin, että henkilö itse tai haastattelija joutuu tekemään päätöksen ristiriitaisen informaation pohjalta, kun taas rekisterimenetelmässä on laadittu yksikäsitteinen sääntö. Rekisterimenetelmän etuna on tällöin sen loogisuus: kone tekee ratkaisun aina samalla tavalla, mutta saman informaation omaavat henkilöt voivat päätyä eri lopputulokseen.

Ajantasaisuus

Työssäkäyntitilasto tehdään vuosittain. Työssäkäyntitilaston henkilöperusjoukko kuvaa vuoden viimeisen päivän tilannetta. Tiedot henkilön toiminnasta ja työpaikasta ovat vuoden viimeiseltä viikolta. Tilastossa on myös kertymätietoja koko vuodelta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet).

Ennakkotiedot valmistuvat noin 12 kuukautta viiteajankohdan jälkeen. Lopullisista tiedoista pääasiallinen toiminta ja ammattiasema valmistuvat noin 15 kuukautta, työpaikkatiedot 22 kuukautta ja ammatti ja sosioekonominen asema noin 23 kuukautta viiteajankohdan jälkeen.

Saatavuus

Työssäkäyntitilaston kunnittaiset tiedot työllisistä, työpaikoista ja pääasiallisesta toiminnasta ovat saatavilla Tilastokeskuksen internetsivuilla maksuttomasta StatFin-tilastopalvelusta. Maksullisessa Väestötilastopalvelussa on eritellympää tietoa, myös kuntien osa-alueittain. Aineistoista tehdään erityisselvityksiä asiakkaan pyynnöstä.

Vuosina 1987–2001 työssäkäyntitilaston tietoja on julkaistu erillisissä työssäkäyntitilaston julkaisuissa. Viimeinen paperimuotoinen julkaisu, Työssäkäyntitilasto 2000–2001, sisältää työssäkäyntitilaston vuoden 2000 lopullisia tietoja ja vuoden 2001 ennakkotietoja.

Vertailukelpoisuus

Työssäkäyntitilaston laatiminen on aloitettu vuodesta 1987. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samana vuodesta 1987 lähtien. Tilastossa käytetyt luokitukset ovat muuttuneet vuosien mittaan. Esimerkiksi toimialaluokitus on muuttunut vuosina 1993, 2001 ja 2007 ja ammattiluokitus vuosina 1995 ja 2010. Luokitusmuutokset vaikuttavat aikaisempien vuosien vertailtavuuteen, sillä täydellisiä avaimia ei kaikkien luokitusten välille voi rakentaa. Tilastossa käytettävät luokitukset ja luokitusten väliset avaimet löytyvät Tilastokeskuksen internetsivuilla <http://www.tilastokeskus.fi/luokitukset>.

Myös muutokset lainsäädännössä vaikuttavat tilastojen vertailtavuuteen. Vuoden 1998 alusta tuli voimaan niin sanottu pätkätyölaki, jolloin myös lyhyet työsuhteet tulivat eläkevakuutuksen piiriin. Tämä lisäsi työllisten määrää jonkin verran.

Vuodesta 2005 työeläkevakuutuksen piiriin kuuluvat 18–67-vuotiaat, kun aiemmin työeläkevakuuttamisvelvollisuus alkoi jo 14 vuoden iästä lähtien. Tämä näkyy työssäkäyntitilastossa vuodesta 2005 alkaen nuorten työllisyyden vähenemisenä ja opiskelijoiden määrän kasvuna. Alaikäisten työssäkäyntiä ei pystytä rekisteritietojen perusteella luotettavasti tilastoimaan.

Apurahansaaajat on vuoden 2009 alusta lähtien vakuutettu maatalousyrittäjän eläkelain (MYEL) mukaisen lakisääteisen työeläketurvan piiriin, minkä seurauksena heidät määritellään yrittäjiksi.

Vuoden 2010 tilastosta lähtien yrittäjien määrittelyssä otetaan huomioon yrittäjätulojen lisäksi myös henkilöverotuksessa palkkatuloihin kuuluva niin sanottu yrittäjäpalkka (YEL-/MYEL-vakuutetun yrittäjän palkka), jota yrittäjänä toimiva voi saada esimerkiksi avoimen yhtiön yhtiömiehenä, kommandiitti-yhtiön vastuunalaisena yhtiömiehenä ja osakeyhtiön johtavassa asemassa toimivana osakkaana. Jos henkilö toimii vuoden viimeisellä viikolla sekä yrittäjänä että palkansaajana, henkilö määritellään yrittäjäksi, jos hänen yhteenlasketut yrittäjätulonsa ja -palkkansa ovat suuremmat kuin muut palkkatulot, ja päinvastoin. Yrittäjäpalkan huomioiminen yrittäjien määrittelyssä lisäsi yrittäjien määrää noin 3 300 henkilöllä vuoden 2010 tilastossa.

Vuosina 2010–2011 yrittäjien määrä nousi koko maassa 9 600:lla. Nousuun vaikutti se, että yrittäjän ja maatalousyrittäjän eläkelain yrittäjämäärittelmä laajeni vuoden 2011 alusta. Yrittäjäksi määritellään osakeyhtiössä tai muussa yhteisössä johtavassa asemassa työskentelevä henkilö, joka omistaa yksin yli 30 prosenttia yrityksen osakkeista tai jolla on yksin yli 30 prosenttia osakkeiden tuottamasta äänimäärästä tai jolla on muussa yhteisössä vastaava määräämisvalta. Aiemmin raja oli 50 prosenttia.

Varusmiespalvelusajan ja siviilipalveluksen kestoa lyhennettiin 15 vuorokaudella 1.2.2013 (lait asevelvollisuuslain ja siviilipalveluslain muuttamisesta). Lakiuudistuksen myötä iso osa asevelvollisista kotiutuu palveluksesta ennen joulua, eikä siten ole työssäkäyntitilaston viiteajankohtana (vuoden viimeisellä

viikolla) enää varusmies- tai siviilipalveluksessa. Uudistuksen seurauksena asevelvollisten määrä väheni vuosina 2012–2013 lähes 9 400:lla.

Työttömyyseläkkeellä olevien määrä on vähentynyt voimakkaasti 2000-luvun lopusta lähtien. Työttömyyseläkkeitä ei ole myönnetty vuoden 2011 jälkeen.

Vuoden 2013 tilastosta alkaen toimialaluokkaan 97000 Kotitalouksien toiminta kotitaloustyöntekijöiden työnantajina tilastoitiin työllisiä aiempaa kattavammin. Tilastovuonna 2013 toimiala 97000 kasvoi lähes 7 600 työllisellä. Jos henkilöt olivat edellisvuonna työllisiä, yleisin aiempi toimiala oli tuntematon.

Ennen vuotta 1987 väestön taloudellista toimintaa kuvaavia kuntatasoisia tietoja on tuotettu lomakepohjaisissa väestölaskennoissa (vuosilta 1950, 1960, 1970, 1975, 1980 ja 1985). Erot rekisteri- ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen välillä ovat osoittautuneet sen verran pieniksi, että vertailtavuutta ajassa voidaan pitää suhteellisen hyvänä muiden kuin edellä mainittujen luokitusmuutosten vuoksi.

Tilastossa käytetyt luokitukset löytyvät Tilastokeskuksen luokitus- ja metatietopalvelujen kotisivuilta sekä painetuista luokituskäsikirjoista.

Yhtenäisyys

Tietoja väestön taloudellisesta toiminnasta saadaan myös Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksesta, joka on kuukausittain tehtävä otostutkimus. Tiedot poikkeavat keruutavasta ja työllisten päättelystä johtuen jonkin verran työssäkäyntitilaston tiedoista. Muun muassa työllisten määrä on työvoimatutkimuksessa joitakin prosentteja suurempi.

Ammattitietoja koskevia tilastoja julkaistaan Tilastokeskuksessa työssäkäyntitilaston lisäksi myös palkkatilastoissa ja työvoimatutkimuksessa. Palkkatilaston ammattitiedot ovat työssäkäyntitilaston ammattitiedon tärkein tiedonlähde, joten tiedot ovat melko lähellä toisiaan. Palkkatilaston tiedoista puuttuvat kuitenkin yrittäjät, yritysten ylin johto, alle viisi henkeä työllistävät yritykset sekä yritykset, joiden päätoimialana on maa-, metsä- tai kalatalous. Työssäkäyntitilaston ja työvoimatutkimuksen ammattitiedot tulevat eri lähteistä ja koskevat eri ajanjaksoja – työvoimatutkimus tehdään kuukausittain, kun työssäkäyntitilaston viiteajanjakso on vuoden viimeinen viikko. Myös tilastojen käyttämät käsitteet poikkeavat hieman toisistaan. Esimerkiksi työssäkäyntitilastossa yrittäjistä luokitellaan johtajiksi ainoastaan ne, joiden yrityksen koko on yritysrekisterin mukaan vähintään 5 henkilötyövuotta, muuten yrittäjien ammatit määritellään yrityksen toimialan mukaan muihin ammattien pääryhmiin.

Työ- ja elinkeinoministeriö julkaisee tilastoa työttömien työnhakijoiden määrästä. TEM:n työnhakijarekisterin tiedot kertovat työttömien työnhakijoiden määrän kuukauden viimeisenä arkipäivänä. Työssäkäyntitilaston tieto työttömyydestä perustuu TEM:n työnhakijarekisterin tietoihin. Siten työssäkäyntitilaston ja TEM:n luvut työttömyydestä ovat suhteellisen lähellä toisiaan.

Lisätietoja

Aura Pasila 029 551 3576
Vastaava tilastojohtaja:
Jari Tarkoma

tyossakaynti@tilastokeskus.fi
www.tilastokeskus.fi
Lähde: Työssäkäyntitilasto, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 029 551 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1798-5528 (pdf)